

ADVIES Nr. 1.913

Zitting van woensdag 5 november 2014

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 september 2012 -
Vaststelling van de taal op het etiket van stoffen en mengsels

x x x

2.707-1

ADVIES Nr. 1.913

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 september 2012 - Vaststelling van de taal op het etiket van stoffen en mengsels

Mevrouw Catherine Fonck, de vorige Staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie en Mobiliteit, heeft bij brief van 9 september 2014 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over het genoemde ontwerp van koninklijk besluit.

De Raad wordt, naast de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling en de Raad voor het Verbruik, geraadpleegd op basis van het artikel 19, § 1 van de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu en de volksgezondheid.

Reeds op 25 maart 2014 had de Raad een adviesaanvraag ontvangen van de toenmalige Staatssecretaris, de heer Melchior Wathelet, over een eerdere versie van het ontwerp van koninklijk besluit, met de vraag om dit te bezorgen voor 15 mei 2014. Het advies werd toen eveneens gevraagd van de CRB, de FRDO en de RvV.

Op 5 mei 2014 hadden de verschillende Raden een gemeenschappelijke brief gestuurd naar de toenmalige Staatssecretaris met de vraag om geïnformeerd te worden over het resultaat van het overleg tussen de FOD Economie en de FOD Leefmilieu over de rechtsbasis van het ontwerp van koninklijk besluit en over de gevolgen ervan voor de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit. In deze brief werd ook een bijkomende antwoordtermijn gevraagd.

De verschillende Raden die vervolgens over een nieuwe tekst van het ontwerp van koninklijk besluit om advies werden gevraagd tegen 15 oktober 2014, hebben een gemeenschappelijke hoorzitting georganiseerd om zich verder te informeren en de te volgen werkwijze af te spreken. Tijdens deze hoorzitting hebben zij een beroep kunnen doen op de bereidwillige medewerking van de terzake bevoegde ambtenaren van de FOD Volksgezondheid.

Op verslag van deze hoorzitting, heeft het Bureau van de Nationale Arbeidsraad vervolgens beslist om de kwestie toe te vertrouwen aan de commissie "Productnormen" van de Raad.

Op basis van een geschreven raadplegingsprocedure heeft die commissie van de Raad beslist om zich aan te sluiten bij het verdeeld advies dat op 15 oktober 2014 door de andere Raden werd aangenomen en heeft de Plenaire Raad op 5 november 2014 navolgend verdeeld advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

Mevrouw Catherine Fonck, de vorige Staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie en Mobiliteit, heeft bij brief van 9 september 2014 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 september 2012. Zij vraagt het advies over deze ontwerptekst voor 15 oktober 2014.

Het ontwerp van koninklijk besluit vervangt het artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 september 2012 dat de talen bepaalt waarin de informatie die moet worden weergegeven op het etiket van stoffen en mengsels dient gesteld te worden.

Het koninklijk besluit van 7 september 2012 is nog niet in werking getreden. Het zal op 1 juni 2015 in werking treden en vult de vrijheid in die de zogenaamde "CLP-verordening"¹ van 16 december 2008 aan de lidstaten geeft².

Op dezelfde datum worden de koninklijke besluiten die op dit ogenblik deze materie regelen (de KB's van 24 mei 1982 en van 11 januari 1993) opgeheven.

Het ontwerp van koninklijk besluit waarover het advies van de Raad wordt gevraagd, vervangt het artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 september 2012, maar de datum van inwerkingtreding blijft 1 juni 2015.

De CLP-verordening somt een aantal inlichtingen op die verplicht moeten opgenomen worden op het etiket van als gevaarlijk ingedeelde stoffen en mengsels die zijn verpakt (art. 17.1).

Wat betreft de taal waarin deze informatie op het etiket dient gesteld te worden stelt het artikel 17.2 van de CLP-verordening dat :

- het etiket moet worden opgesteld in de *officiële taal of talen van de lidstaat (lidstaten)* waar de stof of het mengsel in de handel wordt gebracht, *tenzij* door de betrokken lidstaat (lidstaten) anders wordt bepaald;
- leveranciers op het etiket meer talen mogen gebruiken dan door de lidstaten wordt vereist, mits in alle gebruikte talen dezelfde gegevens worden vermeld.

Het koninklijk besluit van 7 september 2012 vereist dat de informatie op het etiket van als gevaarlijk ingedeelde en verpakte stoffen en mengsels die in België in de handel worden gebracht ten minste in het Nederlands, het Frans en het Duits dient gesteld te zijn.

¹ De verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels.

² De titel III van deze verordening ("Voorlichting over de gevaren via het etiket") is voor stoffen in werking getreden op 1 december 2010 en voor mengsels vanaf 1 juni 2015, maar een overgangsregeling is tot 1 juni 2015 van kracht.

Het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 september 2012, behoudt dit principe in de eerste paragraaf van het artikel 2.

Er wordt evenwel een nieuwe tweede paragraaf aan het artikel 2 toegevoegd, die bepaalt dat, in afwijking van de eerste paragraaf, de informatie op het etiket dient opgesteld te zijn in de *taal of de talen van het taalgebied* waar de producten op de markt worden gebracht, wanneer de stoffen of mengsels in kwestie op de markt worden gebracht en exclusief bestemd zijn voor een bedrijf (of meerdere bedrijven) die deze stoffen of mengsels verwerven voor een gebruik in het bedrijf.

Er wordt in de tweede paragraaf van het artikel 2 dus gebruik gemaakt van de mogelijkheid die door de CLP-verordening aan de lidstaten wordt gelaten om af te wijken van het principe dat het etiket dient gesteld te zijn in de verschillende officiële talen van het land waar de stof of het mengsel op de markt wordt gebracht.

Deze afwijking wordt echter beperkt tot stoffen of mengsels die binnen het kader van “business to business” op de markt worden gebracht.

Een tweede alinea van de paragraaf 2 van het artikel 2 verduidelijkt wat hieronder verstaan wordt : de stoffen of mengsels zijn te beschouwen als stoffen of mengsels “voor gebruik in het bedrijf” wanneer ze gebruikt worden om een ander product te produceren.

Dit laatste is volgens het ontwerp van koninklijk besluit niet het geval wanneer de stoffen of mengsels door het bedrijf dat ze verworven heeft opnieuw op de markt worden gebracht zonder wijziging ervan of van het etiket.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat de op dit ogenblik (en tot 1 juni 2015) bestaande regelingen voor het gebruik van talen op het etiket van gevaarlijke stoffen of mengsels reeds voorzien in situaties waarvoor het gebruik van de taal van een bepaald taalgebied volstaat.

Voor mengsels bepaalt het artikel 10, § 5 van het koninklijk besluit van 11 januari 1993³ dat het etiket dient te zijn opgesteld in de taal of de talen van de streek waar het mengsel ter beschikking van de werknemers wordt gesteld (en in de drie landstalen indien het een mengsel betreft dat in het land op de markt wordt gebracht).

³ Het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke mengsels met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan.

Voor stoffen bepaalt het artikel 8, § 2, 5° van het koninklijk besluit van 24 mei 1982⁴ dat de vermeldingen betreffende gevaarlijke stoffen dienen gesteld te worden in de taal of de talen van het taalgebied waar met deze stoffen wordt omgegaan.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

A. Opmerking vooraf

De Raad is van oordeel dat het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit een stap in de goede richting is, want het heeft tot doel de consument juiste informatie te verstrekken en het illegaal op de markt brengen van bepaalde producten te bestrijden.

Hij betreft evenwel de problemen en wijzigingen die zich tijdens de procedure voor het opstellen ervan voordeden.

B. Wat betreft het algemeen principe in artikel 2, § 1

De Raad ondersteunt het voorschrift in artikel 2 van de huidige versie van het koninklijk besluit van 7 september 2012, maar vreest dat een te klein lettertype problemen met de leesbaarheid van het etiket zou kunnen meebrengen.

Het aantal verplichte vermeldingen op de etiketten, dat al door de CLP-verordening werd opgetrokken, neemt immers nog toe door het aantal verplichte talen.

De Raad vindt het zeer belangrijk dat de consumenten en de werknemers over informatie kunnen beschikken die voldoende leesbaar is.

C. Wat betreft de afwijking in artikel 2, § 2

De vertegenwoordigers van de werkgeversorganisaties staan gunstig tegenover het nieuwe artikel 2, § 2 dat het ter advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit invoert.

⁴ Het koninklijk besluit van 24 mei 1982 houdende reglementering van het in de handel brengen van stoffen die gevaarlijk kunnen zijn voor de mens of voor zijn leefmilieu.

Deze “afwijking” kan worden gezien als een verlenging van de bestaande mogelijkheid om de etiketten “ten minste op te stellen in de taal of talen van de streek waar het mengsel ter beschikking van de werknemers wordt gesteld” (art. 10, § 5 van het koninklijk besluit van 11 januari 1993).

Ze drukken evenwel de wens uit dat het begrip “gebruik in het bedrijf” wordt verduidelijkt. De afwijking zou niet alleen moeten gelden voor de stoffen of mengsels die binnen het bedrijf voor de fabricage van een ander product, maar ook voor bv. het onderhoud van machines in het bedrijf worden gebruikt.

De vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties zijn geen voorstander van die afwijking. Ze achten het onontbeerlijk dat iedere werknemer, vanuit het oogpunt van veiligheid en preventie van ongevallen, de vereiste informatie ter zake minstens in het Frans, het Nederlands en het Duits op de etiketten kan vinden.

Deze laatste zijn immers de eerste – en vaak de belangrijkste – bron van informatie voor de werknemers en moeten passen binnen het algemene kader van de wetgeving inzake het welzijn van de werknemers bij de uitoefening van hun werk.
